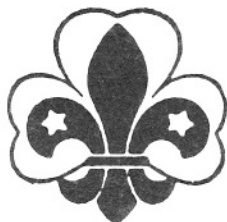

IMPULS

NR. 3 JUNI 1988 17. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Sommeren er over os	1
Bare i dag	2
Vi bliver ældre	2
Gildemesterstævne	3
Hjælpsomhed	4
Hjælpsomhed	7
Hjælpsomhed	9
Internationalt -hvad er det?	11
Lidt om Gambia	12
Spejder prolog	13
Lyset i mørket	14
Kønskværlanteri	15
Gratis glæder	15
Prov.journalister	16

SOMMEREN ER OVER OS

Med dette nummer af **Impuls** ønsker vi alle gildebrødre en rigtig god sommer.

I år er der ikke Rodbjerggård-træf, men der er mange aktiviteter rundt omkring, for de gildebrødre, der ønsker at opleve gildeliv i sommerferien.

Eks,vis holder Lolland Falster distrikt sit **Midtvejstræf** i uge 28, Odense gilderne holder et mini-træf her i juni, for at være med til at fejre byens jubilæum.

Allerede nu bør man nok begynde at forberede sommeren 1989. Igen holder Det danske Spejderkorps landslejr - denne gang på Stevninghus ved Åbenrå. Også i 1989 vil der være bud efter gildebrødre til at give en hånd med.

Blå Sommer 1989 bliver i dagene 18. - 27. juli, og det er tilrettelagt således, at man kan nå at deltage i det store Rodbjerggård træf inden Blå sommer.

Tænk over det, måske er det lige noget for jer at deltage.

Bjarne

Landsgildekontoret holder ferie i
ugerne 28-29-30 - 1988

BARE I DAG.

Når livet overvælder os - og det hele ser håbløst ud, er det oftest, fordi vi forsluger os - tager alt for meget på forskud og prøver at løse alle problemer på én gang.

Måske det kunne betale sig at sige til sig selv hver eneste morgen:

Bare i dag - vil jeg lægge mærke til alt det gode og smukke, der er i mit liv.

Bare i dag - vil jeg lade mine medmennesker være som de er - uden at kritisere og uden at forsøge at lave dem om.

Bare i dag - vil jeg møde tingene én for én, som de nu kommer - og prøve at få det bedste ud af enhver situation.

Bare i dag - for en enkelt dag må jeg kunne klare det - !

Bare i dag - vil jeg prøve kun at tænke på denne ene dag og ikke gøre forsøg på at løse alle mit livs problemer på een gang. Når jeg ved, det kun drejer sig om disse tolv timer, så er der sikkert ingen grænser for, hvad jeg kan gennemføre.

Bare i dag - vil jeg være lykkelig. Abraham Lincoln havde ret; da han sagde, at i de fleste tilfælde kan man være akkurat lige så lykkelig, som man har bestemt sig til at være.

Bare i dag - vil jeg prøve at affinde mig med forholdene, som de er, og ikke ustandselig tænke på, hvordan de kunne være.

Bare i dag - vil jeg tre gange sætte min karakterstyrke på prøve: jeg vil give et andet menneske en håndsrekning, uden at nogen opdager det. Jeg vil gøre et eller andet, som jeg egentlig ikke har lyst til - blot for øvelsens skyld.

Og hvis jeg i dag føler mig forbigået eller forurettet, vil jeg ikke lade mig mærke med det.

Bare i dag - vil jeg sørge for at have en halv time for mig selv, hvor jeg kan slappe af og tænke tingene roligt igennem, prøve at se mit liv og mig selv i et klarere lys.

JA - det kan nok give noget at tænke på og derfor som altid: **VÆR BEREDT**

VI BLIVER ÆLDRE

Det er en ting, vi ikke kan ændre, men derfor er vi ikke alle lige glade herfor. Lad os ikke af angst for alderen køre over i den anden grøft og hænge os i en ungdom, der dag for dag svinder bag os. Man skal ældes med ynde og ikke lade ens sind påvirke af, at man bliver ældre. Man skal ikke stirre i spejlet efter de grå hår, og man skal ikke ransage sin figur og med sorg konstatere, at der nu er kommet noget mere overflødigt fedt hist og her. Man skal bare ganske roligt tilpasse sig sin alder og holde sit sind lyst og muntert. Man bliver kun sur og tvær, hvis man tager kampen op mod alderdommen og begynder at nægte sig de glæder, livet byder på, fordi det går ud over ens figur. Man skal lade være med at misbruge de kære, farlige goder, men man skal lejlighedsvis gøre nytte af dem som opkvikkende momenter. Man skal bestræbe sig på at leve uden bekymring. Slå til Søren en gang imellem, men bliv ikke alt for intim med ham !

Det gælder således om i ro og mag at finde sig i at blive ældre og nyde hver periode i livet med dens specielle charme.

Livet er dejligt, for den, der forstår kunsten at bruge de tilmålte år. Leve i hvert lille kostbart minut så kan man smile, den dag det er slut. Glæd dig ved livet, de små tings værdi, spild ikke tiden med tårer.

fra Gjøngeposten

17. Sct. Georgs Gilde - København

GILDEMESTERSTÆVNE

DEN 27. - 28. AUGUST 1988

Så kaldes der atter til GILDEMESTERSTÆVNE i Askov Højskoles historiske rammer.

Temaet for årets stævne er "Hvordan skaber ledelsen visioner og inspiration for gildebrødrene?"

Vi vil gerne, at dette stævne bliver en naturlig fortsættelse af Gildemesterstævnet i 1986, hvor vi arbejdede med "Gilderne mod år 2000". Siden dette stævne har gilderne, som I alle ved, arbejdet med dette emne. Der er kommet mange gode besvarelser på de spørgsmål, landsgilde-rådet stillede, ligesom mange gilder har arbejdet videre med ting, som de mener, har værdi for gildebevægelsens fremtid.

Som det flere gange har været nævnt i vore blade, er de grupper, der blev nedsat til at behandle svarene fra gilderne, nu færdige med deres arbejde, og der foreligger en rapport, som efter vor mening er meget overskuelig og let at gå til. Rapporten udsendes sammen med indbydelsen til Gildemesterstævnet omkring 1. juni.

Alle gilder skulle således have en mulighed for at læse rapporten og drøfte den i gilderne inden Gildemesterstævnet.

På Gildemesterstævnet vil gruppen fortælle om arbejdet med "Gilderne mod år 2000", de vil fortælle om, hvordan vi kan bruge rapporten, ligesom de vil komme med forslag til den strategi, gilderne skal bruge fremover.

Taktikken skal gildemestrene selv være med til at fastlægge på Gildemesterstævnet.

For at komme videre må vi bl.a. stille følgende spørgsmål til os selv:

- Hvorledes kan nuværende og kommende gildeledelser virke som inspiratorer og igangsættere til et godt gildearbejde?

- Hvorledes sørger vi for, at gildeledelse, distrikts-, provincial- og landsgildeledelse inspirerer hinanden og formidler samme budskab?

- Hvorledes kan vi fastholde og udvikle de aktiviteter, vi igangsætter, selv om en del af gildeledelserne udskiftes hvert år?

Disse, og mange andre spørgsmål, skal belyses så godt som muligt. Vi har derfor bedt to konsulenter fortælle os om, hvorledes de mener, vi bedst kan bruge rapporten til gavn for gildebevægelsen.

Vi brugte de samme to konsulenter ved sidste års afslutning på basiskursus, og ved, at det kan blive meget interessant, hvad de kan sige om os og vores organisation.

Vel mødt!

Palle Wognsen, Landsgildeskاتبester -
Ulla Jensen, Landsgildekansler

HJÆLP- SOMHED

Spejderbevægelsen har i de sidste årtier søgt at indrette sig efter tidens strømninger i - måske - større udstrækning end gildebevægelsen.

Har udviklingen ført os så langt fra hinanden, at gildet efterhånden kun er et samlingssted for de gamle "gamle spejdere", eller kan de yngre "gamle spejdere" stadig få fodfæste ?

Hvad kan vi gøre for at hjælpe vore spejdere ?

Som aktiv KFUK SPEJDER vil jeg starte med at fortælle om nogle af de ting, der rører sig indenfor spejderbevægelsen, som vi er nød til at tage hensyn til for at indrette os efter tidens strømninger, for i disse år sker der mange ting i vort samfund, som gør, at spejderbevægelsen må forsøge at tænke mange nye og anderledes tanker, hvis den fortsat skal bestå, vi skal holde et vågent øje med de impulser vi modtager fra vore omgivelser, samt være opmærksomme på, hvorfor korpset udvikler sig som det gør. Disse signaler skal vi imødekomme.

Hvis vi ser på omgivelserne, vil ændret familiemønster, øget fritid, tipslovgivning og helhedsskolen være nogle af de problemstillinger, som vi skal tage i betragtning, retter vi blikket indad, har vi oplevet medlemstilbagegang og en deraf følgende stram økonomi, medlems-tilbagegang og sparekrav er i sig selv nedslående, og det ville også være fattigt, om ikke visioner for

fremtiden skulle gå ud på andet end spareplaner og bearbejdning af medlemsstatistikker.

Helhedsskole kommer det spejderne ved? Ja! i allerhøjeste grad, og her kan Sct. Georgs Gildet netop også være med, og her ville der være stor mulighed for at øge kendskabet til Sct. Georgs Gildet, ikke kun blandt spejderne, men også i befolkningen.

Dette er blot nogle af de ting som førerne indenfor korpserne må bruge meget tid på i disse år, foruden har de jo de almindelige spejderaktiviteter ved siden af.

Kan disse yngre gamle spejdere stadig få fodfæste i Sct. Georgs gildet når de engang ønsker at stoppe med at være aktive spejdere ? Ja ! men gildebrødrene skal møde dem med et meget åbent sind.

Jeg ved godt, at det kan være svært for en rigtig gammel spejder, at forstå alle de moderne ting, der er ført ind i spejderbevægelsen. Men det har været nødvendigt.

På vores landslejr sidste sommer hørte jeg en gammel spejder sige, "Hvorfor bruger I ikke de gode gammelmands ildsteder mere, hvad er det for noget pjat med en tromle og så bare for at få varmt vand ud af en hane"

Det som den gamle spejder omtalte så negativt, var alle tiders energibesparende komfur, lavet af en tromle, som samtidig med madlavningen leverede varmt vand til opvasken, altså en nødvendighed, der ER ikke alt det brænde, og de store mængder af rafter til rådighed mere.

Alle gildebrødre ved godt hvorfor, men tænker ofte ikke over det, når de ser lejrene nu, men siger, nej, da jeg var spejder, da var der spejdere til. Det kan og skal lykkes med at gi' de yngre gamle spejdere fodfæste i Sct. Georgs Gildet.

Jeg vil bruge nogle udpluk fra en artikel i vores udmærkede blad SCT. GEORG, som udtrykker lige netop det, som jeg synes, må

være de vises sten, til at løse denne opgave.

Hvis vi mener noget seriøst med at diskutere gildernes fremtid i en situation, hvor gilderne ikke kan tiltrække næste generation, må vi interessere os for, hvad vi kan byde på, som kan være virkelig interessant for næste generation - de 30 - 40 årige.

Vi kan simpelthen ikke tillade os at blive ved med at traske rundt i de gamle problemstillinger, som vi har spillet fallit med over for næste generation. Det er ikke nok at drøfte, hvordan vi får præsenteret os for flere gamle spejdere. Hvis vi nøjes med det, svigter vi gildetanken !

Men det er vel heller ikke så dumt for os, der er i gilderne. Det kunne vel tænkes, at det blev bedre, sjovere, mere spændende.

Kan vi løbe den risiko, der er ved at udvandre gildetanken ? Nej, og det er heller ikke nødvendigt for at forynge gildelivet. Tværtimod! Vi kan finde foryngelsen ved at gå tilbage til gildernes rødder, spejderkulturen. Vi kan gøre det uden at lave revolution. Vi kan bygge på tanker og aktiviteter, som er velkendte i gilderne.

Vi kan også hente inspiration i at forestille os, hvad en organisation for voksne spejdere ville arbejde med, hvis nogen stod og skulle starte den i 1988.

Hvad er spejderkultur 1988 ??

Jeg vover at give et bud på beskrivelsen set fra en voksenvinkel - en buket af beskrivelser, inspireret af min egen spejdertid og mit møde med spejdere igennem mange år samt af min forestilling om, hvad det var, der inspirerede Baden Powell til spejderliv for drenge - og piger.

SPEJDERKULTUR er en livsform - en måde at udfole sig på.

SPEJDERKULTUR er at være beredt til at møde overraskende situationer og klare dem.

SPEJDERKULTUR er at kunne klare sig med enkle midler.

SPEJDERKULTUR er godt humør og gå-på-mod.

SPEJDERKULTUR er aktivitet og fantasi.

SPEJDERKULTUR er spejdersange.

SPEJDERKULTUR er spejdersport.

SPEJDERKULTUR er at færdes i naturen, at kende den, og på samme tid udnytte naturens muligheder og have ærefrygt for den og beskytte den.

SPEJDERKULTUR er fællesskab og kammeratskab - at tage sin tørn for helheden og styrke sammenholdet.

SPEJDERKULTUR er at leve opmærksomt, ansvarligt og hjælpsomt overfor sine medmennesker og overfor naturen.

SPEJDERKULTUR er at udvikle sine evner og bruge dem til det gode - og derved gøre sig fortjent til sine medmenneskers tillid.

SPEJDERKULTUR er at være et redeligt menneske, som er til at stole på.

SPEJDERKULTUR er at sætte sig personlige mål for sin udvikling.

SPEJDERKULTUR er at forsøge at forstå sin situation i verden, hvilke kræfter man er påvirket af, og at have en mening om, hvad der er godt og ondt.

SPEJDERKULTUR er at være i form fysisk og psykisk alt efter sine personlige forudsætninger - og ikke at give op, hvis målet er rigtigt og realistisk.

Voksenspejderkulturen udfolder sig naturligvis ikke helt som børnespejderkulturen, men kernen er den samme. Børnespejderkulturen lægger naturligt mest vægt på spejdersport og mindre på de personlige overvejelser. Voksenspejderkulturen kræver mere af den enkeltes ansvarlighed, men det frodige spejdersind, iderigdommen og gå-på-mødet er det, der bærer og binder sammen.

Og hvad gør vi så i praksis, når vi dyrker voksenspejderkulturen i gilderne? Mange af aktiviteterne er velkendte fra gildetraf. Det giver dog nye muligheder, når vi går i gang med det i det enkelte gilde.

Kombinationen af gruppearbejde og gildearrangementet er som skræddersyet til voksenspejderkulturen. Det er naturligvis ikke forbeholdt for børn at have glæder af spejdersport. I gruppen går vi i gang med knob, knuder og tovværk. Morse og koder er mindst lige så sjovt for voksne som for børn. Og så videre. Der er et væld af muligheder.

Mange af dem bringer os ud i naturen. Der er spejderkulturen i sit es. Opgaveture til fods, på cykel, i bil. Orientering. Naturkendskab på mange måder: fugle, blomster, landskabsdannelse, meteorologi, økologihjemmestudier og ud i virkeligheden. Gilde-hytteture

Rigtigt organiseret giver voksenspejderaktivitet liv og frodighed i gildet, som også 75-årige kan være med i. Og det vil tiltale 30 - 40 årige gildeinteresserede. Hvad med at invitere dem på et opgaveløb og lejrball bagefter. Ringene vil brede sig.

Her ligger muligheden for at forynge gildelivet og at få næste generation med.

Fik jeg nævnt kontakten til spejderne?

Den bliver nemt en naturlig ting, som begge parter kan have glæde af.

Om jeg virkelig tror, at alt dette vil gå let og smertefrit uden skuffelser? nej, da. Skal det, det??

Disse spejderprægede aktiviteter kan blive et frisk indslag i ethvert gildes liv. De kan leve godt side om side med de velkendte aktiviteter i gildet. De kan udvikles stille og roligt og efterhånden give gildelivet en større spændevide og et forynget kredsløb.

Kan vi gøre noget for at hjælpe vore spejdere lyder det sidste spørgsmål. Er gilderne dygtige nok til at hjælpe spejderne, og er

spejderne dygtige nok til at bruge gilderne, disse sætninger vendte jeg hele tiden tilbage til i sidste uge, hvor jeg i mine tanker beskæftigede mig meget med dette spørgsmål i Norges fjelde på nogle dejlige ture på ski, i denne fantastiske natur og stilhed, kunne det ikke være anderledes, løsningen måtte være naturen.

Som før nævnt, det er i naturen spejderkulturen er i sit es, orientering, knob, morse o.s.v.

Rent konkret mener jeg, at vi i gilderne, skal lave en opslagsbog, hvori gildebrødrene skrev hvad de gerne vil hjælpe spejderne med, sådan at førerne kunne slå op i bogen, og se hvem de kunne få til at hjælpe sig nogle gange med - f.eks. at lære spejderne morse. Dette vil være en meget stor hjælp - for førersituationen er ikke god, mange gange er det meget unge patruljeførere, og de har stort behov for hjælp, ellers slider de topsføreren op, og så er alt tabt.

I Baden Powells efterladte papirer fandt man 2 breve der aldrig blev afsendt:

Til en ukendt drengespejder og til en ukendt pigespejder. Det til drengen dækker os alle som gildebrødre.

Det lyder således:

Kære spejdere!

Hvis I har set skuespillet Peter Pan, husker I nok, hvordan søroverkaptajnen hele tiden har travlt med sin sidste tale, for han var bange for, at når han virkelig skulle dø, ville han ikke få tid til at få den afleveret. Sådan omtrent har jeg det også. Selv om jeg ikke er døende netop nu, dør jeg nok en af de nærmeste dage, og jeg vil gerne sende jer et par ord til afsked.

Husk på, at det er det sidste, I nogensinde vil høre fra mig. Tænk derfor alvorligt over det.

Mit liv har været ualmindeligt lykkeligt, og jeg ønsker, at hver eneste af jer må opleve lige så lykkeligt et liv.

Jeg tror, at Gud satte os ind i denne verden, for at vi skulle blive lykkelige og glæde os over livet. Lykke har intet at gøre med rigdom eller en fin karriere eller med et liv i nydelse. Et skridt i den rigtige retning er det, at du som spejder sørger for at blive sund og stærk, så du kan gøre gavn og derved blive glad og tilfreds i livet, når du bliver voksen.

Lær naturen at kende, og du vil undres over skabningens mangfoldighed og opdage, hvor meget rigt og skønt og vidunderligt, Gud har skabt, for at du kan glæde dig over det. Livet afhænger ikke så meget af, hvordan man har det, som af, hvordan man ta'r det. Se på det lyse i tilværelsen og ikke altid på det triste.

Men den virkelige måde at blive lykkelig på, er at gøre andre mennesker lykkelige. Prøv på at efterlade denne verden en lille smule bedre, end du fandt den. Og når din sidste stund engang kommer, kan du dø lykkelig i bevidstheden om, at du i hvert fald ikke har spildt dit liv, men gjort dit bedste. Jeg siger: Vær beredt til at leve lykkelig og til at dø lykkelig - hold altid dit spejderlofte - også når du ikke er dreng mere - måtte Gud hjælpe dig dertil !

Din ven

Baden - Powell

Kirsten Schmidt
Bramming

HJÆLPSOMHED

Hvad ønsker du at nye gildebrødre skal finde i gildebevægelsen - og hvad kan vi gøre for at hjælpe dem dertil.

Spørgsmålet til mig er delt i 2 afsnit - hvad ønsker **du** og hvad kan **vi** gøre for at hjælpe nye gildebrødre - altså et **jeg** og et **vi**, den enkelte og fællesskabet i gildet. Jeg er overbevist om at en ny gildebror skal have orientering om hvad gildebevægelsen står for. At vi har gildelov og løfte som noget centralt, en ledetråd der kan føre os langt omkring - hjælpsomhed til den enkelte gildebror og hjælpsomhed i et stort fællesskab med mange muligheder det giver.

Mine ønsker for nye gildebrødre må være at **deres** forventninger til os må blive opfyldt. Ved min egen optagelse i 2. Holstebro gilde, var det med store forventninger om et kammeratskab - et fællesskab. Jeg blev mødt med et åbent hjerteligt sind i gruppen og gildet. Jeg har været så heldig at overvære mange optagelser (af nye gildebrødre) i de seneste år. Det er ofte med ønsker om et kammeratskab fra spejder-tiden, med den samme grundholdning - som spejderne står for.

Jeg tror det er vigtigt at føle sig accepteret uanset hvilken farve man har - jeg syntes isvrigt at de blå og grønne farver passer fint sammen.

Også ønsket om at synge sammen kan være nogle forventninger - sang/tekst siger ofte noget - kan glæde os også efter et gildearrangement - få smilet og en hjertelig latter med på vejen.

Det er mit ønske at de gode forventninger en ny gildebror har - kan blive opfyldt.

Vi kan også se lidt på os selv. Vi har brug for nye gildebrødre, hvis der ikke skal være nedgang eller status quo.

Nye gildebrødre har også brug for os. I gildet kan vi gensidigt give og modtage - vi skal være åbne for inspiration og ikke blot sige (sådan plejer vi at gøre).

Mit ønske for nye gildebrødre må også være at de føler og mærker at i hverdagens ræs, kan gildet være en oase - der er også plads til den gildebroder der trænger til et hvil, men mit største ønske er at gildebrødre må mærke at det er sjovt at være med i et gilde - hvor der er brug for hjælp til en fælles opgave - det fører mig videre til anden del af spørgsmålet.

Hvad kan vi gøre for at hjælpe nye gildebrødre. Dette betyder for mig et fællesskab.

Jeg tror det er godt for os mennesker at have nogle faste holdepunkter - et sted at "ty" til når hverdagen måske bliver for broget. Hvad vil det sige at hjælpe nye gildebrødre, hvilke motiver har vi. Hjælpsomhed kan være med en bagtanke. Hvad kan jeg opnå ved at hjælpe ?

Hvis jeg hjælper syntes de nok jeg er en flink fyr eller hvis jeg gør dette, kan jeg vel forvente - at de hjælper mig - nu har jeg gjort så meget - nu må han/hun vise noget initiativ. Jeg har sendt fødselsdag - julehilsen uden at høre en lyd !!!

Jeg ville være hjælpsom og flink, er det, hvad jeg mener med at hjælpe - at jeg skal have noget til gengæld. Ja, så kan vi ofte blive skuffede. Et menneske der virkelig trænger til hjælp formår ikke altid at udtrykke det i ord og handling. Jeg brugte til disse sætninger **jeg** det var jeg'et der var i centrum (lidt mindre jeg - lidt mere vi).

Dette at hjælpe hinanden kan få **lov** at gøre noget for andre - at der er mennesker der har brug for os er et privilegium - at mærke hvordan - vi i et fællesskab som Sct. Georgs Gildet kan være medvirkende til at give et medmenneske troen på sig selv - "du er noget - vi kan ikke undvære dig" - vi har nogle hjælpemidler i vor gildelov og løfte -

en rød tråd i vort liv, vi kender historien om edderkoppens arbejde med at spinde - af Joh. Jørgensen - "tråden ovenfra". Edderkoppen spinder en tråd fra træet ned til en store tjørnehæk - edderkoppens ledetråd, blev det der kom til at løfte det øverste af det efterhånden flotte netværk. Den arbejdede flittigt med det fine spind, der bredte sig så flot at det i dugdråberne lignede perler og krystal - når solens stråler ramte tjørnehækken og netværket. Edderkoppen syntes det var fint og den var stolt af det - men pludselig var der en tråd - ledetråden - der ikke passede rigtig i det flotte net - og i et bid blev den knækket af - hele det fine netværk var ødelagt, den havde glemt hvor vigtigt det er at have ledetråden fæstnet.

Jeg tror det er meget nødvendigt for os gildebrødre - som det var med det fine edderkoppesvind, at vi har ledetrådene - det er en støtte og en hjælp at have gildelov og løftet, vi alle gav ved vor optagelse i gildebevægelsen. Ved at hjælpe hinanden og andre udenfor gildet forstår vi, at den hjælpsomhed vi som spejdere blev tilskyndet til, må videreføres i vor færden blandt mennesker, så hjælpsomhed bliver en naturlig del af vor livsholdning.

Med gildelov og løfte bør vi også kigge ud af vinduerne fra gildebevægelsen til verden udenfor - udenfor vore vinduer - ensomme/ usikre frygtsomme unge mennesker der mangler selvtillid - troen på sig selv - det er måske de unge mennesker der ikke fik muligheden for at blive spejdere - og så i stedet fik helt andre kammerater.

Her har vi en ballast til at videregive - blot ved at interessere os, give lidt af vores tid - for vort medmenneske - der ikke fik de samme livsvilkår som dig og dine børn. Eller vi kan se lidt videre ud i verden, vi gør et arbejde indsamling/tombolaer/strikker/hækler for nødlidende i u-landene.

Jeg tror vi må åbne flere vinduer ud til verden. Lad os ikke sætte os sammen i

kliker, med ansigtsudtrykket - vi har nok i os selv, men lad os støtte hinanden i bestræbelserne for at huske at i vort gildeløfte står der, jeg lover oprigtigt at hjælpe andre, hjælpsomhed uden fordomme om at få noget igen, kan vi lære noget af Moder Terese, der blandt verdens fattigste og syge mennesker - selv under de dårligst tænkelige forhold, siger i en af sine bøger -

Om det er svært at vise hjælpsomhed - Verden er fortabt i sin mangel på venlighed og omsorg. Mennesker hungrer efter kærlighed - fordi de alle har så forfærdeligt travlt.

Moder Terese siger videre i bogen "Kærlighedens Udfordring". **Det er ikke mængden af det du udfører** - som behager gud - det er mængden af den **kærlighed** vi lægger i arbejdet - lad os sammen danne en kæde af kærlighed der når rundt om jorden.

Jeg vil ønske for nye gildebrødre at de må føle at vi danner en kæde af kærlighed og omsorg, til vore medmennesker, hjælpsomhed er at give sig tid, til dit medmenneske, du er privilegeret når du får lov til at hjælpe, mærke andre har brug for dig.

Med gildelov og løfte kan vi styrke vort fine glitrende edderkoppespind - der gerne må være stort og flot - et Sct. Georg - vi er stolte af at være en del af - at åbne vore vinduer til verden - vi skal praktisere vort gildeløfte - tage det med på vort arbejde - leve med det i hverdagen.

Det er spændende - inspirerende - sjovt - det er en udfordring for dig at være gildebror.

Grethe Thaastrøm
Bramming

HJÆLPSOMHED

Et meget varmt emne i dagens debat er u-landsbistanden. Som gildebrødre har vi alle pålagt os selv at "virke for international forståelse".

Hvordan kan vi efter din mening leve op til dette bud i forbindelse med u-landsbistand.

I denne dybe nat skal millioner af mennesker uønsket blive til.

Og døendes utalte formationer skal gå ad veje, som de ikke vil.

I denne dybe nat skal gråden græde mod disse stjerners glans, skal lysten le; i folderne af dette skønne klæde skal skjules det, som nu skal ske - skal ske.

Hør, søde barn, hør terningerne som ruller,

og øjne tælles tyst i nattens grå.

Jeg fatter kun dit hoved mod min skulder, og at vi er så små - så myresmå ...

Så mange var ordene fra Nis Petersens digt "Spillet". Jeg har taget det fordi jeg synes, det udtrykker optimisme trods magtesløshed.

Selv om vi virker meget og skal virke meget i internationalt arbejde, så virker det kun som en enkelt dråbe i havet af nød i verden. Der er mange måder at hjælpe på men en af formålsparagrafferne i Sct. Georgsgildet er, at vi skal være upolitiske.

Jeg har været så heldig at have haft mulighed for at rejse en del tidligere, som turist. Dog havde vi mulighed for at lære den lokale befolkning og de forskellige kulturer at kende mange steder. På Ceylon fik vi, på

en almindelig landevej tilbudt et lille barn, som moderen rakte frem mod mig. Barnets ansigt var fyldt med sår og der var fluer i sårene. Moderen bad, om at vi kunne tage barnet med til Danmark for at det kunne få en bedre tilværelse. Det gjorde ondt i mig, for hvor må det have gjort ondt i denne mor og hvor må hun have elsket sit barn. Det kunne jo ikke lade sig gøre, men sådan tænker sikkert mange forældre verden over. Derfor må vi omend i det små, prøve at gøre noget ved det. Det bedste ville dog være hjælp til selvhjælp.

Hjælp til selvhjælp er vigtigt, da det ellers let kan betragtes som formynderi og at vi ligesom prøver at presse nogen ting ned over hovedet på andre folkeslag. Deres kulturmønster er jo helt anderledes end vores. Så ved at give dem midler, sikrer man sig, at de får ting, de kan bruge på længere sigt, fremfor at få færdigprodukter, som de ikke selv har taget del i at lave.

I den forbindelse hører også uddannelse. Især kvinderne har brug for hjælp til uddannelse, da det er mere almindeligt, at mændene får mulighed for uddannelse.

Der er både på spejder- og gildeplan projekter igang i Bangladesh, hvor man giver unge piger mulighed for skoleophold. Disse piger kunne evt. få en uddannelse som sygeplejersker, så de igen kunne hjælpe andre f.eks. indenfor spedalskhedsarbejdet.

Den danske hjælpekomite for spedalskhedsmissionen har i adskillige år været blandt de organisationer, som har fået penge. Disse bliver brugt til medicin, forbindsstoffer, mobile klinikker samt til skole for spedalske børn og til opsøgende arbejde. På skolerne kan unge mennesker med et mindre handicap få en god 2 årig uddannelse, afpasset efter deres handicap. Denne uddannelse er så god, at der ikke er problemer med at få job efter endt

uddannelse, enten indenfor den private sektor eller indenfor det offentlige.

En type aktioner, som bør nævnes, er aktioner i forbindelse med jordskælvs- og andre naturkatastrofer.

Der har bl.a. været hjælpearbejder ved jordskælvne i Jugoslavien og i Grækenland og ved oversvømmelserne i Indien. Ved sidstnævnte havde Bramming-gildet en såkaldt "5-øres" aktion, som bidrog med materialer til opførelse af 3 huse i området ved Calcutta. Atter hjælp til selvhjælp.

Noget, der er så naturligt for os som vand, er et stort problem for mange u-lande.

Jeg har i Kenya set, hvordan kvinderne må gå op til 10 km for at hente vand ved en brønd.

Vi har her i Bramming-gildet samlet penge ind til bygning af en brønd i Kenya.

Brønden blev bygget af lokalbefolkningen. Det er kvinderne i byen som står for driften af brønden, - d.v.s. man betaler for vandet, de penge, der kommer ind, bruges til sundhedsarbejde i byen og til etablering af brønde i andre områder. Således breder den gode gerning sig så at sige "som ringe i vandet".

Alle disse aktioner er fantastisk gode for et gilde, vi lærer at løfte i flok og arbejder sammen på en vældig god måde og det styrker sammenholdet og kammeratskabet.

Sammenholdet kan også mærkes på internationalt plan, spec. hvis man deltager i de store internationale træf.

Her tænker jeg bl.a. på Grossarl. Jeg var med for første gang i år. Her hjemmefra kendte jeg kun 3 personer, men jeg følte straks en samhørighed med de mange deltagere fra andre lande. Der blev taget hånd om en, - der var et dejligt kammeratskab. Her mærkede man rigtigt, at man er med i en verdensorganisation, som giver et

åndsfuldhed udover sprog - og landegrænser.

Internationalt gildearbejde er ikke bare en festlig fritidsbeskæftigelse.

Det er også en måde at leve på, - en måde, der giver den enkelte et betydeligt livsindhold og livskvalitet.

Jeg vil slutte med at læse et par vers fra Kålunds kendte digt, som jeg fuldt og helt kan tilslutte mig.

*Jeg elsker den brogede verden
trods al dens nød og strid,
for mig er jorden skøn endnu
som i patriarkernes tid.*

*Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed, i liv og tro
thi evig stilstand er død.*

*Og derfor elsker jeg verden
trods al dens nød og strid,
for mig er jorden skøn endnu
som i skabelsens ungdomstid.*

Hanne Kjellberg
Bramming

INTERNATIONALT - HVAD ER DET?

Det kan være vanskeligt at definere og konkretisere, hvad internationalt arbejde i gildesammenhæng kan være.

Derfor vil jeg her meget kort nævne nogle opgaver, man kan tage fat på i de enkelte gilder.

Et af de emner Internationalt Udvalg specielt ønsker at støtte er Gambia-projektet. Fordi det rummer mulighed for at iværksætte andre aktiviteter end blot pengeindsamlinger. Der er f.eks. sendt hospitalsudstyr og håndværktøj derned. I øjeblikket forsøger man at samle grønsagsfrø, - gerne et par år gamle, som har bedre vækstbetingelser dernede - desuden samler man som nævnt i Sct. Georg brugt spejderudstyr. Yderligere oplysninger om dette projekt kan fås ved henvendelse til PIM for København og Bornholm, Hanne Monberg.

Et andet emne, man kan tage fat på er "Twinning", som var emnet for gruppediskussionen på G.A. -87 i Coventry. Dette er en form for udbygning af venskabsgildetanken, som jo kendes af en del gilder i Danmark. Twinning kan udvides til at omfatte venskabsforbindelser mellem IFOFSAG's medlemslande. To lande kan måske arbejde sammen om et specielt projekt. Man kan udveksle ideer og programmer og arrangere fælles møder og kurser.

Næste General Assembly skal som bekendt være i Aalborg den 5. - 12. august 1989. Jeg er allerede nu blevet bedt om at undersøge mulighederne for Home Hospitality i vores provincial i forbindelse hermed. Her har I chancen for at starte internationale kontakter. Send venligst navn, adr. og tidspunkt (før eller efter) til mig, hvis I er interesserede.

Derudover skal kort nævnes emner som: Flygtninge - Amnesty International - Mother Theresa o.lign. som man kan tage fat på.

Disse opgaver er måske nok for store at gå igang med for et enkelt gilde, derfor foreslår jeg, at man danner grupper/laug på tværs af stads/distriktsgilder.

Fra vort sidste PIM-møde skal jeg fremhæve en opfordring til at samle så mange uvaskede frimærker som muligt til frimærkebanken i Aarhus, som sorterer og sælger dem til grossister. Overskuddet deles mellem landsgildet og IFOFSAG.

Til slut skal jeg nævne, at jeg gerne kommer rundt til gilderne for at fortælle mere om internationalt arbejde og hjælper med at sætte noget igang.

Aase Gunnar - PIM

Areal:

Ca. 11.000 km² eller Sjælland + Fyn + Lolland. Udstrækning øst/vest ca. 370 km. Gambia floden er 1700 km lang og har sit udspring i Guinea.

Klima:

Tropisk: en hed regntid fra juni til midten af oktober. Fra november til maj, varm tørke, - v. kysten 25° - 30°, inde i landet ca. 45°.

Befolkning:

Ca. 500.000, hvoraf 40.000 bor i hovedstaden Banjul.

Inddeling:

Mandingo-stammen, Fula-stammen, Woloff-stammen, Jola-stammen mf.

Sprog:

Engelsk + stammesprogene.

Historie:

Englænderne kom til Gambia i 1587. Landet blev engelsk kronkoloni i 1843. Gambia fik selvstyre i 1963, og fuld selvstændighed den 18. februar 1965. I 1970 ophørte den

engelske dronning med at være formel overhoved. Gambia har nu en præsident. Landet er en demokratisk republik i den engelske Commonwealth og er medlem af FN.

Styreform:

Der er for tiden 4 partier:

P.P.P. - Peoples progressive party.

N.C.P. - National covention party.

U.P. - United party.

N.L.P. - National liberation party.

Folketing med 35 direkte valgte medlemmer.

Desuden:

4 høvdinge (vælges af samtlige høvdinge)

3 udpeges af præsidenten, men med betingelser:

1 skal være aktiv indefor kvindebevægelse eller organisation

1 skal være fra en fagforening

1 skal repræsentere en fagforening

1 skal repræsentere kommercielle interesser

Altså ialt 4 medlemmer.

Regeringen består af 12 ministre, hvoraf statsministeren også er vicepræsident.

Valg: Stemmeret for alle over 21. år. Der er valg hvert 5. år også af præsident. Den nuværende er Dawda Jawara.

Hvert parti har et symbol og en farve - af hensyn til de, der ikke kan læse.

Religion:

Muslimer og kristne - sideløbende med rester af gammel tro.

Undervisning:

Grundskolen (primary school) - 6 årig

Mellemskolen (secondary school) - 4 årig

Indtil stud.eksamen (high school) - 5 årig

Der er ingen skoletvang, men ca. 80 % modtager undervisning.

Der er ingen universiteter. De nærmeste er i Gahna eller Serra Leone, men de europæiske universiteter, hvis muligheden gives, vælges.

Næringsveje:

Gambia er et landbrugsland. Dominerende afgrøder er jordnødder. Dernæst følger hirse og ris.

Ingen nævneværdig industri.

Sundhed:

Gennemsnitslevealderen er for mænd ca. 37 år.

Gennemsnitslevealderen er for kvinder ca. 32. år, - påfaldende lave p.g.r. høj børnedødelighed. Ca. 25 % dør inden de fylder 5 år.

Sygdomme: malaria, spedalskhed, orm, sovesyge, lungebetændelse og FEJLER-NÆRING.

Landet:

Gambia er savanne/busk land, d.v.s. vegetationen er græs iblandet buske og træer, - endda ret store træer: Mangrove - Aberodstræer - (Boabab) der kan blive op til 2000 år gamle - Acasie, - forskellige palmer - Mango - Papaya og Kapoktræer.

Dyreliv:

En del flodheste, krokodiller, aber, antiloper, jordegern og vildsvin (vildsvin jages, ikke som føde da mange er muhamedanere, - men for at skåne afgrøden for afgraving).

Lidt skuffende for turisten er måske, at der ikke er elefanter, løver og næsehorn.

Fugle: pelikaner, hejre, storke, isfugle, duer, papegøjer, grippe og mange flere.

Fisk: lady fish, barracuda, tun, haj og en hel del skaldyr.

Flag:

Gambias flag er vandret sribet i farverne rødt - blå - grønt, regnet oppefra, adskilt af to smalle hvide striber.

Mønt:

Møntsorten hedder siden 1971 dalasis, som deles i 100 Butu(s). 1 Dalasis er 1. dk. krone.

SPEIDER PROLOG

Du undres vel på hva et speiderliv er når du ser denne myldrende flokk av jublende gutter fra fjern og fra nær som har denne saken så inderlig kjær at bare det halve er nok.

Om du leste og så - og studerte deg grå så ville du aldri den visdommen få som løser ditt spørsmål og gir deg et svar på hva speiderliv var.

Å fange dets drømmer - det prøvde du vel.

Du trodde du klarte det nok.

Du analyserte en speidergutts spill og prøvde å følge ham morgen og kveld på tur med patrulje og flokk.

Du tenkte vel ditt når et løfte ble gitt, studerte et liv som var freidig og fritt. Men aldri vil noen oppleve å se hva speiderliv virkelig ble.

Så møter du gutten i speidernes drakt og hører hans jubel og sang.

Du aner der en egen slags makt som får denne gutten så uforsagt

å følge sin vei selv om løypa er lang.

Du ser ham med hast bruke linen i kast ser lysning av bål når patruljen har rast. Kompasset og kartet - ja løypa du ser og undres: Er speiderliv mer ?

De lærer forbindelse og plastring av sår,
behandler et tau som en mann.
De koker sin mat når i skauen de går
og bærer sitt telt til de leiren sin slår
og skogtjern og blånende vann.
Og mens årene vek, han deltok så sprek
i sommerens idrett og vinterens lek.
Du ser det og tenker: at dette vel er
hva et speiderliv virkelig er.

Men da må jeg si deg at det som du så
og trodde at speiderliv var,
det var kun det ytre som alle kan få.
Det er bare noen som klarer å nå
der inn hvor en lysende stjerne så klar
skal vise for deg den eneste lei
som fører fra menneskers myldrende vei.
Og stjernen er TROEN som lysende klar
forteller hva speiderliv var.

For det som vi lærer med kropp
Hva speiderliv var ? Det er vennskap min
gutt !
og med hånd,
Det er drømmen om alt vi skal nå !
er noe enhver kan få lært.
Det bedste i verden vil seire til slutt
Men leken som tente mitt sinn og min
ånd,
så det som dårlig i stumper blir brutt
den knytter meg fast med de
og ikke til hinder vil stå !
sterkeste bånd,
De minner du fikk da som speider du
gikk,
så speiding blir vakkert og kjært.
vil vise en vei for ditt undrende blikk,
Og speidingen vil få tenne sin lid
og veien blir rett når du går blant oss her
så lenge det finnes en speidergutt til.
og viser hva speiderliv er.
Og speidingen vil være til jeg ikke ser
noen speidergutt mer.

fra GILDEBLADET
St. Georgs Gildene i Norge

LYSET I MØRKET

At gøre livet lettere for andre --- findes der
nogen mere taknemmelig opgave?

Han kom hjem med en blomst til hende -
Det er jo din halvårsfødselsdag i dag, smi-
lede han forklarende.

Nu står blomsterne i hendes vindueskarm
og sender sin tunge næsten bedøvende
duft ud i stuen. Hver gang hun får øje på
den, bliver hun varm om hjertet, og en lille
glæde hvisker til hende. Han tænkte på
mig! Midt i sin hverdag, gik han og tænkte
på mig.

Drengen er ordblind og har det derfor
sværere, end sine kammerater med at
følge med i skolen. Den dag, han kommer
hjem med sin alt andet end strålende kar-
akterbog, stryger hans mor ham over håret:
- Din far og jeg er stolte af dig. Det klarede
du sørme' flot. Vi ved jo hvilken umage du
har gjort dig. Vi ganger lige så stille taliene
med to og siger til lykke.

Drengen smiler usikkert, må synke en
klump inden han får givet sin mor et knus.

Lederen kalder en medarbejder op på sit
kontor. Samvittighedsplaget triner medar-
bejderen ind ad døren. En orm graver i
sindet. Har jeg kvajet mig? og skal ind og
have en røffel.

Men lederen smiler varmt: -Jeg er glad for,
at netop du har taget den der opgave på dig
for os. Ja, det var alt, jeg ville sige.

Da medarbejderen et øjeblik efter vandrer ned fra den »højstes« kontor, er det med en ny arbejdsglæde og styrket selvbevidsthed - De tror på mig! og nu skal jeg vise dem.

Vi som går på jorden, er hinandens skæbne, og rækker man et menneske en hånd, får man næsten altid en hånd igen. Det er venlighedens tryllemekanisme. I det små som i det store.

En af oldkirkens vise mænd, Gregorius af Nyssa, som var biskop i Lilleasien, hævdede for seksten hundrede år siden: Ondskabet er det godes fravær. Den er mærket som fylder rummet, men som flygter, når som helst lyset bliver sluppet ind. Når kærligheden mangler, slukkes guds billede i os, men det tændes igen, så snart en stribe af det gode viser sig.

Kirsten-Lilan

Fra Liljen, Lolland Falster distrikt

KØNS- KVÆRULANTERI

På kordegnekantoret:

- Er de fru Preben Larsen ?

- Nej, jeg er barnets mor.

- Jamen, Preben Larsen er da barnets far, ikke sandt ?

- Ja, men jeg er ikke fru Preben Larsen.

- Er De da ikke gift ?

- Jo.

- Men De er altså ikke gift med Preben Larsen ?

- Jo, men jeg er ikke fru Preben Larsen. Jeg hedder Lone Møller.

- Men De er altså gift med Preben Larsen

- så er De jo også fru Preben Larsen.

- Nej, jeg bruger hverken min mands fornavn eller hans efternavn. Min mand kalder sig heller ikke hr. Lone Møller.

- Har De bevis for, at De har beholdt Deres pigenavn ?

- Ja.

Navneattesten udfyldes: datter af civilingeniør Preben Larsen og hustru Lone Møller.

- Jeg vil gerne have min stilling med på attesten.

- Det plejer vi ikke.

- Ja, men det vil jeg gerne have alligevel.

- Det er jeg ikke sikker på kan lade sig gøre.

- Nå, er De ikke det ? Det tænkte jeg nok. Derfor har jeg i forvejen spurgt i kirkeministeriet, og det kan godt lade sig gøre.

- Hm. Tja. Ja, men det kan De da godt få lov til, hvis det virkelig betyder så meget for Dem. Men så må jeg jo skrive en ny blanket. Er De lærerinde eller sådan noget.

- Jeg er overlærer.

Blanketten udfyldes med overlærerinde.

- Jeg er ikke overlærerinde. Jeg er overlærer.

- Det forstår jeg ikke. De er da kvinde, ikke sandt ? Hvad er det egentlig, De vil med al Deres kværulanteri ?

(Jytte Christensen i radiogrundbogen "To køn - et samfund").

fra Båndet

7. Sct. Georgs Gilde i København

GRATIS GLÆDER

Hvor er det dejligt med de få gratis glæder, vi endnu har. Lad mig her nævne et par stykker: Klimaet og naturen.

Efter den smule vinter vi har haft, har vi alle glædet os over, at temperaturen ikke nåede ned på de frostgrader, som vi havde

PROVINCIALJOURNALISTER

Nordjylland:

Tove Jacobsen, Fuglevænget 13
9000 Aalborg - 08 13 87 85

Midtjylland:

Birthe Winther, Bredgade 2,
8850 Bjerringbro, tlf. 06 68 10 29

Sydjylland:

Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming, Tlf. 05 17 27 66

Fyn:

Lilian Hauschildt, Toppen 2,
5270 Odense N., tlf. 09 18 01 52

Nord- og Nordvestsjælland:

John Pri, Linderupvej 3,
3600 Frederikssund, tlf. 02 31 31 94

Storkøbenhavn og Bornholm:

Lillian Deleuran, Virumvej 138,
2830 Virum, tlf. 02 85 10 52

Sydsjælland og Lolland-Falster:

Poul Erik Johansen, Skovmøllevej 3,
Myrup, 4700 Næstved, tlf. 03 76 12 10

sidste vinter, - og vi har glædet os over, at vi ikke har haft de store problemer med sneen, og vi har glædet os over, at varme-forbruget ikke har været så stort, - ja - da glæder det os alle, igen at hilse forårets komme. Der sker noget i naturen, vi kan glæde os ved at se alle de dejlige forårsblomster, som desværre snart er afblomstret, men - glæd dig, andre blomster er på vej. Vi glæder os over igen at se trækfuglene og høre deres "kalden", og vi lytter med glæde til fuglenes dejlige "sang".

Vi nyder med glæde de første varme solstråler, og nyder i fulde drag den friske brise / blæst. Vi glæder os til at se naturen skifte karakter - fra den sorten muld til de dejlige lysegrønne farver - og vi glæder os til at gøre haven i stand efter vinteren.

Vore tanker går mod sommeren, hvor vi kan glæde os til dejlige ture i skoven og til stranden.

Sådan kunne jeg fortsætte, - og sig så ikke, at al ting koster penge i dagens Danmark.

Lad os sammen glæde os derover !!

fra STADEN

Sct. Georgs Gilderne i Slagelse

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkell Bryggersgade 1, 1460 København K., tlf. 01 32 27 33 og sendes til Samtlige gildeledelser. Tegninger i IMPULS må frit bruges i forbindelse med gildearbejdet herunder blade, løbesedler m.v. IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 03 83 45 23.